

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **Ing. P. R.**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 26. října 2017 č. j. VZP-17-03598018-Z721, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. října 2020 č. j. 3 A 181/2017 - 118,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí ředitele žalované označeného v návěti, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí žalované o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Společně se žalobou požádal žalobce o osvobození od soudních poplatků.

[2] Usnesením ze dne 16. dubna 2019 č. j. 3 A 181/2017 - 70 městský soud žalobci přiznal částečné osvobození od soudních poplatků v rozsahu dvou třetin. Kasační stížnost žalobce proti tomuto usnesení zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. srpna 2019 č. j. 2 As 161/2019 - 22.

[3] Usnesením ze dne 24. září 2019 č. j. 3 A 181/2017 - 95 vyzval městský soud žalobce k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 1 000 Kč ve lhůtě 15 dnů. Dne 30. října 2019 pak usnesením č. j. 3 A 181/2017 - 98 řízení o žalobě zastavil.

[4] Nejvyšší správní soud však usnesení o zastavení řízení zrušil rozsudkem ze dne 23. září 2020 č. j. 6 As 250/2019 - 48. Zjistil totiž vadu při doručování výzvy k zaplacení soudního poplatku, která brání uplatnění fikce doručení. Jelikož však sám žalobce v kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení uvedl, že se s výzvou k zaplacení soudního poplatku seznámil dne 18. listopadu 2019, konstatoval Nejvyšší správní soud, že

není důvod, aby městský soud žalobce znovu vyzýval k zaplacení soudního poplatku, přičemž stanovená lhůta k zaplacení poplatku počne běžet právní mocí rozsudku Nejvyššího správního soudu (která nastala dne 29. září 2020).

[5] Stěžovatel na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nijak nereagoval, soudní poplatek nezaplatil, a proto městský soud usnesením označeným v návěti řízení o žalobě zastavil.

[6] Proti tomuto usnesení brojil žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností a žádal o úplné osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta. Tyto jeho žádosti Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 1. prosince 2020 č. j. 6 As 377/2020 - 7 zamítl a zároveň jej vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, za kasační stížnost ve výši 1 666 Kč a aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[7] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 17. prosince 2020 [§ 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Patnáctidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku (prodloužená dle § 40 odst. 3 s. ř. s.) tedy uplynula v pondělí 4. ledna 2021, aniž by stěžovatel soudní poplatek zaplatil.

[8] Podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích, soud po marném uplynutí lhůty určené k zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Z uvedených skutečností je zřejmé, že předpoklady pro postup podle citovaného ustanovení jsou v této věci splněny. Nejvyšší správní soud totiž žádost stěžovatele o úplné osvobození od soudních poplatků zamítl a stěžovatel soudní poplatek ve výši, na niž se nevztahovalo osvobození přiznané již městským soudem, tedy ve výši jedné třetiny z částky 5 000 Kč, tj. 1 666 Kč (po zaokrouhlení na celé koruny dolů), nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti stěžovatele podle § 47 písm. c), aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, zastavil.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[10] Nad rámec uvedeného soud dodává, že stěžovatel kromě nezaplacení poplatku nepředložil ani plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Jelikož dle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být v řízení o kasační stížnosti alespoň jedna z uvedených podmínek splněna (stěžovatel musí být zastoupen advokátem nebo sám mít vysokoškolské právnické vzdělání), nebylo by možné v řízení pokračovat ani z tohoto důvodu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 15. ledna 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu